

Հովհաննես Թումանյան

Միամիտներին

Երանի է՛ ձեզ, որ չեք հասկանում,
Թե մարդիկ ինչու ինչեր են անում,
Երանի ձեզ, որ մարդու չեք գրկում
Եվ ոչ ձեզ հասած հարվածն եք զգում.

Երանի ձեզ, որ ոչինչ չըզգիտեք,
Որ հոգով անդորր, սրտով հանգիստ եք:

1890
